

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.7.2015
COM(2015) 337 final

2015/148 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva
utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 135 final}

{SWD(2015) 136 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

För att på ett effektivt sätt ta itu med klimatförändringen och uppnå EU:s långsiktiga mål för utfasning av fossila bränslen, nämligen att minska utsläppen med minst 80 % till 2050, behövs fortsatta framsteg mot en utsläppssnål ekonomi med nya möjligheter för tillväxt och sysselsättning. Som ett viktigt steg inom ramen för dessa insatser godkände Europeiska rådet i oktober 2014 en politisk ram för 2030 för klimat och energi.

Genomförandet av denna ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 är av största vikt för att bygga upp en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik, något som är en övergripande prioritering för kommissionen under de kommande åren. Samtidigt har EU med avtalet om den politiska ramen för 2030 och dess genomförande genom detta förslag tagit ett viktigt steg för att möjliggöra en stark internationell klimatöverenskommelse i Paris i december 2015.

En central punkt i den politiska ramen för 2030 är det bindande målet att minska EU:s sammanlagda utsläpp av växthusgaser på hemmamarknaden med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer till 2030. För att uppnå detta mål på ett kostnadseffektivt sätt måste de sektorer som omfattas av EU:s system för utsläppshandel minska sina utsläpp med 43 % jämfört med 2005, medan sektorer som inte omfattas av utsläppshandel måste minska sina utsläpp med 30 % jämfört med 2005. Europeiska rådet har fastlagt de viktigaste principerna för att uppnå en minskning inom EU:s utsläppshandelssystem¹. Genom detta förslag inrättas den nödvändiga rättsliga ramen för tillämpning av de principer som fastställts av Europeiska rådet, med tonvikt på tre huvudfrågor:

1) Genom förslaget uppnås minskningen av växthusgasutsläppen med 43 % till 2030 genom ett tak i systemet för handel med utsläppsrätter som sänks med 2,2 % per år från och med 2021, vilket motsvarar en ytterligare minskning på ungefär 556 miljoner ton koldioxid under perioden 2021–2030 jämfört med den nuvarande årliga sänkningen på 1,74 %.

2) Förslaget bygger på de positiva erfarenheterna med de harmoniserade regler som genomförts sedan 2013, genom att ytterligare utveckla förutsägbara, stabila och rättvisa regler för gratis tilldelning av utsläppsrätter till industrin i syfte att hantera den potentiella risken för koldioxidläckage på ett lämpligt sätt. De föreslagna bestämmelserna syftar till att garantera att EU:s energiintensiva industrier bibehåller sin internationella konkurrenskraft i den gradvisa övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, så länge inga jämförbara ansträngningar görs i andra större ekonomier, och till att behålla incitament för långsiktiga investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp. Eftersom Europeiska rådet har beslutat att andelen utsläppsrätter som auktioneras ut inte bör minska är antalet gratis utsläppsrätter för industrin begränsat, vilket kräver välriktade regler. Detta ska huvudsakligen uppnås på tre sätt: Genom att *oftare anpassa gratis tilldelningen till produktionsdata* kan man garantera att växande företag och sektorer får stöd. Genom *uppdatering av de riktmärken* som används för att beräkna gratis utsläppsrätter återspeglas industriernas tekniska kapacitet och framsteg under det senaste decenniet. *Förteckningen över sektorer* som får den största andelen av gratis tilldelning kommer att vara mer inriktad på dem som är mest utsatta för risken för koldioxidläckage. Även om bestämmelserna om koldioxidläckage huvudsakligen handlar om ersättning för direkta koldioxidkostnader behandlar förslaget även indirekta koldioxidkostnader.

¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/sv/ec/145418.pdf

Med hänsyn till medlemsstaternas olika energimixer, bör inkomster från EU:s system för utsläppshandel användas för kompensation för indirekta koldioxidkostnader i linje med reglerna för statligt stöd. Medlemsstaterna bör delvis kompensera vissa anläggningar inom sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av att kostnader för utsläpp av växthusgaser förs vidare till elpriserna, om stödet är nödvändigt och proportionellt, och incitamenten för att spara energi och bidra till en övergång från ”grå” till ”grön” el upprätthålls.

Protokollet och tillhörande beslut som antas av partskonferensen i Paris måste lägga grunden för flexibel klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad till förmån för berättigade parter, särskilt de som har minst resurser. Klimatfinansiering från den offentliga sektorn kommer att spela en fortsatt viktig roll efter 2020. Därför bör auktionsintäkterna även användas för klimatfinansieringsåtgärder i utsatta tredjeländer, till exempel för att hjälpa dem att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna. Hur mycket som kan mobiliseras för klimatfinansiering beror också på hur omfattande parternas planerade nationellt fastställda bidrag blir, och på deras kvalitet, men också på på kommande investeringsplaner och nationella anpassningsprocesser.

Inkomster från EU:s system för handel med utsläppsrätter bör också, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter, användas för att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av förändringarna i fråga om arbetstillfällen i en koldioxidsnål ekonomi.

3) Förslaget innehåller flera finansieringsmekanismer till stöd för ekonomiska aktörer inom energisektorn och industrin i samband med innovations- och investeringsutmaningar vid övergången till en koldioxidsnål ekonomi. Mer specifikt kompletterar förslaget befintliga stöd till demonstration av innovativ teknik och utvidgar detta till banbrytande innovation inom industrin. Gratis tilldelning av utsläppsrätter kan även fortsättningsvis tillämpas för att modernisera energisektorn i medlemsstater med lägre inkomster, och en särskild fond har upprättats för att underlätta investeringar i modernisering av energisystemen och förbättring av energieffektiviteten, för att på så sätt bidra till utsläppsminskningar. Denna tilläggsfinansiering bygger på tidigare erfarenheter av samarbete mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB) inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och grundas, i förekommande fall, på utformningen av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi).

Förslaget anpassar även direktivet, liksom samtliga befogenheter som tidigare delegerats till kommissionen för genomförande medels det föreskrivande förfarandet med kontroll, till systemet med delegerade akter och genomförandeakter som överenskommits i enlighet med Lissabonfördraget². Mot bakgrund av EU:s åtagande om bättre lagstiftning behålls delegationer och genomförandeakter endast när de är väsentliga för en effektiv drift av EU:s utsläppshandelssystem.

Förslaget behandlar inte frågor som rör luftfartens täckning i utsläppshandelssystemet. Justeringar av direktivets tillämpningsområde till luftfartsverksamhet bör först träda i kraft när en internationell överenskommelse om en världsmarknadsomfattande åtgärd som ska genomföras senast 2020 har uppnåtts vid ICAO:s generalförsamling 2016.

Förenlighet med gällande bestämmelser inom politikområdet

I fråga om samordning med andra politikområden inom området för klimatåtgärder är politiken för förnybar energi och energieffektivitet mest relevant. Båda politikområdena bidrar till att göra EU:s utsläppshandelssystem miljöeffektivt, och synergieffekterna med EU:s

² Förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011.

system för handel med utsläppsrätter har stärkts genom den nyligen antagna reserven för marknadsstabilitet. Som den konsekvensbedömning som åtföljde 2030 års klimat- och energipolitiska ram tydligt visar krävs det framför allt en omfattande ökning av förnybar energi och energieffektivitetsåtgärder om man vill uppnå det övergripande utsläppsminskningmålet på 40 % jämfört med 1990 års nivåer på ett kostnadseffektivt sätt.

När det gäller förenlighet med internationell klimatpolitik är det viktigt att observera att EU:s utsläppshandelssystem har satt ett faktiskt pris på koldioxid, och att det ofta används som en modell för system för handel med utsläppsrätter i hela världen, varvid man drar nytta av EU:s erfarenheter.

Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden

Förslaget är en del av genomförandet av 2030 års klimat- och energipolitiska ram och en nyckelfaktor i samband med byggandet av en motståndskraftig energionion med en framtidsblickande klimatpolitik.

Minskade koldioxidutsläpp kräver anpassningar. EU:s politik och fonder ger aktivt stöd till sådan anpassning. Utöver de åtgärder som direkt hänger samman med EU:s utsläppshandelssystem erbjuder även andra EU-instrument såsom Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) eller programmet Horisont 2020 och Europeiska struktur- och investeringsfonderna potentiell finansiering för koldioxidsnåla innovationsinvesteringar, vilket innebär att det skulle kunna föreligga en risk för dubbelfinansiering. Efsi, som kommer att generera 315 miljarder euro i ytterligare investeringar inom EU under de kommande tre åren, prioriterar utbyggnad av förnybar energi, resurseffektivitet samt forskning och utveckling. Efsi kommer uteslutande att använda sig av finansiella instrument, och ge lån till befintliga projekt som är redo att börja inom tre år och kommer att få en större, sektorsövergripande räckvidd, och t.ex. beröra den digitala ekonomin och utbildning. Finansieringen av EU:s utsläppshandelssystem är utformad i enlighet med reglerna för statligt stöd, för att garantera att de offentliga utgifterna utnyttjas effektivt och inga marknadssnedvridningar uppstår. EU:s sysselsättningspolitik, socialpolitik och utbildningspolitik bistår vid skiftet av arbetstillfällen i en koldioxidsnål ekonomi, bland annat genom Europeiska socialfonden.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITET OCH PROPORTIONALITET

Rättslig grund

I artiklarna 191–193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bekräftas och specificeras EU:s befogenheter på klimatområdet. Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 192 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritet (för icke-exklusiv befogenhet)

Direktivet om utsläppshandel är ett av EU:s befintliga politiska instrument och fortsätter efter 2020. I enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan målen för förslaget om ändring av detta instrument endast uppnås genom ett förslag från kommissionen på EU-nivå.

Klimatförändringen är ett gränsöverskridande problem, och därför bör klimatåtgärder samordnas på europeisk nivå och, om möjligt, globalt. I synnerhet är åtgärder på EU-nivå det mest effektiva sättet att genomföra reformen av koldioxidmarknaden efter 2020, genom att uppmuntra industrin att investera i teknik med låga koldioxidutsläpp och samtidigt bevara dess internationella konkurrenskraft och EU:s inre marknad.

Målen för detta direktiv kan därför inte i tillräcklig utsträckning uppnås av de enskilda medlemsstaterna, utan kan snarare, på grund av målens omfattning och verkningar, bättre uppnås på unionsnivå.

Proportionalitet

Som framgår av konsekvensbedömningen överensstämmer förslaget med proportionalitetsprincipen då det inte går utöver vad som krävs för att uppnå EU:s mål för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 på ett kostnadseffektivt sätt och samtidigt säkerställa den inre marknadens korrekta funktion.

Val av regleringsform

Målen med detta förslag nås bäst genom ett direktiv. Det är det lämpligaste rättsliga instrumentet för att göra ändringar i det befintliga direktivet om EU:s utsläppshandelssystem (direktiv 2003/87/EG).

Ett direktiv ställer krav på att medlemsstaterna ska nå målen och genomföra åtgärderna i sina nationella system för materiella och processuella rättsregler. Denna metod ger medlemsstaterna större frihet vid genomförandet av en EU-åtgärd än vad en förordning ger, eftersom de själva kan välja de lämpligaste sätten att genomföra de åtgärder direktivet innehåller. Det ger medlemsstaterna möjlighet att säkerställa att de ändrade reglerna överensstämmer med deras befintliga rättsliga ram i materiellt och processuellt hänseende vid genomförandet av utsläppshandelssystemet, och framför allt med bestämmelser om utfärdande av tillstånd för anläggningar samt verkställighetsåtgärder och påföljder.

Slutligen är valet av ett direktiv som lämpligt instrument även i linje med principen om minsta möjliga ingrepp så länge målen nås.

3. RESULTAT AV UTVÄRDERINGAR I EFTERHAND, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten av gällande lagstiftning

De preliminära resultaten av en studie om det befintliga direktivet om handel med utsläppsrätter i fråga om relevans, ändamålsenlighet, effektivitet, europeiskt mervärde och samstämmighet med unionens övriga politik tyder på att EU:s utsläppshandelssystem, som ett politiskt verktyg som kombinerar miljölagstiftning med marknadsinstrument, fungerar i praktiken och förverkligar de fastställda målen. Det är ytterst relevant för uppfyllandet av EU:s klimatmål, eftersom det erbjuder ett kostnadseffektivt sätt att minska utsläppen. Utsläppen från de berörda sektorerna har minskat stadigt, och även om inte alla utsläppsminskningar uteslutande kan tillskrivas EU:s system för utsläppshandel finns det belägg för att systemet effektivt bidrar till dessa minskningar.

EU:s utsläppshandelssystem underlättar internalisering av koldioxidkostnader. Det spelar en roll när investeringsbesluten fattas, trots att dagens låga pris på utsläppt koldioxid innebär att koldioxidkostnader ofta räknas in i allmänna energikostnader. Smärre förbättringar av växthusgaseffektiviteten har blivit normal praxis, men större sådana investeringar hör fortfarande till undantagen.

Dessutom har EU:s utsläppshandel ett tydligt mervärde för EU, eftersom förekomsten av olika system eller andra klimatstrategier på medlemsstatsnivå skulle leda till en fragmenterad och kostsam situation för reglerade företag, med olika ambitionsnivåer och koldioxidpriser runt om i EU, vilket också skulle leda till administrativa komplikationer. EU:s

utsläppshandelssystem, med ett EU-omfattande koldioxidpris och sin harmoniserade infrastruktur, kan dra fördel av de synergier som EU-åtgärder kan ge.

Genomförandet av målet för utsläppsminskningar till 2030 och införandet av en övre gräns vid den utsläppsnivå som leder till en minskning på 43 % jämfört med 2005 kräver dock ytterligare förändringar av den befintliga ramen. Det handlar främst om en förändring av den årliga linjära reduktionsfaktorn med vilken den övre gränsen i EU:s utsläppshandelssystem sänks från och med 2021, om gratis tilldelning och koldioxidläckage, om andelen utsläppsrätter som auktioneras ut samt om koldioxidsnåla finansieringsmekanismer.

Samråd med berörda parter

Vid olika steg i utarbetandet av detta förslag har medlemsstaterna, företrädare för näringslivet, icke-statliga organisationer, akademiska institutioner och forskningsinstitutioner, fackföreningar och allmänheten konsulterats. Som ett komplement till det offentliga samrådet kring ramarna för 2030 genomfördes ett omfattande uppföljningssamråd om olika tekniska aspekter av koldioxidläckagebestämmelserna efter 2020, samt om aspekter rörande innovationsstöd. Kommissionen har fått viktiga impulser från ett skriftligt samråd som pågick från maj till juli 2014³ och från tre möten med berörda parter i juni, juli och september 2014⁴, med inriktning på koldioxidläckage. Resultaten av samrådet finns tillgängliga på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/cap/leakage/documentation_en.htm

Detta följdes av ett internetsamråd från december 2014 till mars 2015, som främst handlade om andra aspekter av EU:s system för utsläppshandel, t.ex. fortsatt gratis tilldelning för energisektorn, erfarenheter från programmet NER 300 som är tillämpliga på den framtida innovationsfonden och dess utvidgning till industriella innovationsprojekt, moderniseringsfondens förvaltningsstruktur, erfarenheten med möjligheten till undantag av små utsläppskällor från utsläppshandelssystemet under fas 3, avgifter för unionsregistret och den allmänna utvärderingen av EU:s utsläppshandelssystem. Kommissionen mottog över 500 bidrag från många olika berörda parter. Resultatet från detta andra samråd redovisas i avsnitt 1.3.2 och bilaga 3 i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag⁵ och har så långt det är möjligt beaktats i föreliggande förslag.

I allmänhet visade de offentliga samråden att det finns ett brett stöd för EU:s utsläppshandelssystem som ett politiskt instrument.

I fråga om gratis tilldelning och hantering av risken för koldioxidläckage stöder ett antal berörda parter begränsade ändringar av det nuvarande systemet, medan andra, bland annat medlemsstaterna och det civila samhället, anser att det krävs bättre riktade åtgärder eller ytterligare harmonisering. Mot bakgrund av dessa synpunkter föreskriver förslaget begränsade ändringar av de befintliga reglerna, och en mer målinriktad strategi för gratis tilldelning, uppdaterade riktmärken baserade på uppnådda tekniska framsteg och samtidigt ett fullgott skydd av industrins internationella konkurrenskraft. Samtidigt möjliggör förslaget en bättre anpassning av gratistilldelningen till de nuvarande produktionsnivåerna genom en frekventare beräkning av enskilda tilldelningar.

När det gäller innovationsfonden välkomnar berörda parter från energisektorn och industrin i allmänhet fortsatt stöd för koldioxidsnål innovation och utvidgning av stödet till att omfatta

³ En sammanfattning av undersökningsresultaten och enskilda inlägg finns på GD Klimatpolitikens webbplats http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0023_en.htm

⁴ Inspelningar av sammanträdena och presentationen finns på GD Klimatpolitikens webbplats: http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/cap/leakage/documentation_en.htm

⁵ SEC(2015)XXX.

industrin, i enlighet med förslaget. Åsikterna gick isär om hur riskdelningen kan skräddarsys för industrin eller koldioxidlagring (CCS) för att förbättra effektiviteten jämfört med den nuvarande mekanismen NER 300. Förslaget hanterar sådana problem genom att tillåta stöd på ett tidigare stadium i projektets livscykel, med en högre stödsats.

Även i fråga om moderniseringsfonden skiljde sig åsikterna om en lämplig styrstruktur i viss utsträckning åt. Vissa parter vill att de stödmottagande medlemsstaterna ska ha en nyckelroll i fondförvaltningen, medan andra vill att alla medlemsstater, kommissionen och Europeiska investeringsbanken ska ha en starkare roll. Förslaget innebär en rimlig balans mellan behovet av en effektiv finansiering av projekt i de stödmottagande medlemsstaterna å ena sidan, och å andra sidan att säkerställa att samtliga medlemsstaters intressen och EIB:s sakkunskap sammanförs för att modernisera energisystemen.

När det gäller möjligheten till gratis tilldelning för energisektorn stöder marknadsdeltagarna generellt enhetliga och förenklade regler samt harmoniserade rapporteringsriktlinjer för att göra mekanismen mer transparent. Detta behov av ökad insyn och klarare bestämmelser beaktas i förslaget, särskilt genom att kommissionen får möjlighet att offentliggöra information om investeringar som inkommit från medlemsstaterna.

- **Extern experthjälp**

När det gäller extern expertis har kommissionen grundat sig på det allt större utbudet av expertgranskad empirisk forskning om EU:s utsläppshandelssystem. Dessutom har man beaktat en studie om utvärdering av systemet för handel med utsläppsrätter, som beställdes 2014 och genomfördes av ett konsortium lett av ICF International⁶. Dessutom beställdes år 2014 en studie⁷ om hur kostnader överförs från industrisektorerna till deras nedströmskunder, och vilka faktorer som påverkar möjligheterna att föra vidare kostnader, med kvantifiering för stora energiintensiva industrisektorer. Ytterligare en studie⁸ beställdes för att utvärdera erfarenheterna av det harmoniserade riktmärkesbaserade tilldelningsförfarandet, och framförallt huruvida riktmärkena har uppnått de avsedda målen. Under 2013 beställdes en studie⁹ för att bedöma om det finns bevis för koldioxidläckage under perioden 2005–2012 för tio stora energiintensiva industrisektorer. Resultaten av dessa studier diskuteras i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget.

Kontrollerade uppgifter som tagits emot från medlemsstaterna för att fastställa gratis tilldelning i fas 3 användes även för den analys som gjorts i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget till direktiv åtföljs av en konsekvensbedömning som till stor del bygger på resultaten av den omfattande konsekvensbedömningen för ramen för 2030¹⁰, med tonvikt på vissa specifika metodiska aspekter av utsläppshandelssystemet som ännu inte utvärderats.

Ett sammanfattningsblad av konsekvensbedömningen, en allmän sammanfattning och det positiva yttrandet från konsekvensbedömningsnämnden kommer att göras offentligt tillgängliga. Konsekvensbedömningen genomfördes för ett antal aspekter som Europeiska rådet gav strategisk vägledning om i sina slutsatser om ramen för 2030. Hit hör den

⁶ ICF International, Umweltbundesamt, SQ Consult, Ecologic Institut, Vivid Economics och ZEW – pågående.

⁷ ”Study on different pass-through factors to assess the impact of the EU ETS carbon cost” – pågående.

⁸ ”Assessment of the first years of the functioning of the new allocation system based on benchmarks” – pågående.

⁹ ”Carbon Leakage and Competitiveness Assessment”, Ecorys, 2014.

¹⁰ (http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/cap/leakage/docs/cl_evidence_factsheets_en.pdf)

SWD(2014)15 final

potentiella risken för koldioxidläckage, inrättandet av en moderniseringsfond och en innovationsfond, möjligheten till gratis tilldelning för modernisering av elsektorn i medlemsstater med lägre inkomster liksom erfarenheter sedan 2013, som till exempel giltigheten av utsläppsrätter, garantier för ett stabilt och säkert register och fortsatt möjlighet till undantag för små utsläppskällor.

För att hantera risken för koldioxidläckage beaktades en rad alternativ för uppdatering av riktmärkena, justeringar av produktionsnivåerna, klassificering av sektorer i olika koldioxidläckagegrupper samt ersättning för indirekta kostnader. När det gäller innovationsfonden inriktades alternativen på hur projekten gallras och väljs ut, samt det sätt på vilket det ekonomiska stödet tillhandahålls. För moderniseringsfonden diskuterades alternativ i fråga om förvaltningen. När det gäller möjligheten till gratis tilldelning för energisektorn utvecklas alternativ för att förbättra förfarandet och öka insynen jämfört med nuvarande praxis.

När det gäller konsekvenser bestäms miljöambitionerna i EU:s utsläppshandelssystem av den fastlagda övre gränsen, och den föreslagna ändringen av den linjära reduktionsfaktorn säkerställer att det överordnade målet om en minskning på 43 % jämfört med 2005 för de sektorer som omfattas av systemet kommer att uppnås. Det faktum att man redan har fastställt vilket bidrag EU:s utsläppshandelssystem ska göra till EU:s allmänna minskningsmål för 2030 bidrar till att den totala effekten är oberoende av de olika policyval som utvärderats.

Företag som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem är direkt berörda. De sektorspecifika effekterna i viktiga industrisektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem varierar i viss utsträckning beroende på de olika alternativen. Däremot leder politiska val som sänker kostnaderna och minskar konsekvenserna för vissa industrisektorer vanligen till högre kostnader och större konsekvenser för andra industrisektorer, eftersom det totala antalet gratis utsläppsrätter är begränsat. Förslaget medför också möjligheter till producenter av förnybar energi och tillverkare av utrustning för koldioxidsnål teknik. I synnerhet kommer ytterligare finansiering till innovativ teknik att skapa nya affärsmöjligheter.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I linje med kommissionens åtagande om bättre lagstiftning har förslaget utarbetats i samråd, med fullständig öppenhet och fortlöpande kontakter med berörda parter. Man har lyssnat på synpunkter utifrån och tagit hänsyn till externa granskning för att garantera att förslaget blir välavvägt (se även avsnittet om extern experthjälp).

Medan majoriteten av de anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandel hör till energiintensiva industrier med marknadsstrukturer som kännetecknas av stora företag, innehåller förslaget också bestämmelser för små utsläppskällor som kan ägas av små och medelstora företag eller mikroföretag. Utöver befintliga regler för att lätta den administrativa bördan och minska kostnaderna för övervakning och rapportering av utsläpp, omfattas sådana anläggningar med låga utsläpp av den föreslagna förlängningen av möjligheten för medlemsstaterna att undanta dem från EU:s utsläppshandelssystem om de är föremål för nationella åtgärder som leder till motsvarande utsläppsminskningar.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Syftet med detta direktiv är framför allt att bidra till målet att uppnå en hög miljöskyddsnivå i enlighet

med principen om hållbar utveckling i artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹¹.

4. BUDGETKONSEKVENSER

EU:s utsläppshandelssystem genererar betydande intäkter för medlemsstaternas budgetar. Förslaget påverkar nationella budgetar och förvaltningar främst på grund av denna koppling. En säker drift av unionsregistret ska finansieras genom unionens budget. Det finns också en liten och begränsad inverkan på EU:s budget, som emellertid helt täcks av den nuvarande fleråriga budgetramen 2014–2020.

5. ÖVRIGT

Genomförandeplaner och övervaknings-, utvärderings- och rapporteringsarrangemang

Åtgärderna inom energi- och klimatramen för 2030 kommer att omfattas av en integrerad styrning och övervakning inom ramen för energiunionen.

Enligt artikel 10.5 i det nuvarande direktivet ska kommissionen övervaka att den europeiska koldioxidmarknaden fungerar väl och varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet. I samband med övervakningsprocessen kommer kommissionen även att fortsätta dialogen med samtliga berörda parter.

När det föreslagna direktivet har antagits kommer kommissionen att fortsätta att övervaka den rättsliga ram som införlivar skyldigheterna enligt EU:s utsläppshandelssystem i medlemsstaterna, liksom genomförandet av särskilda skyldigheter. Därför föreskrivs det i artikel 21 att medlemsstaterna varje år ska överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av direktivet.

Förslaget ändrar inte något av de ovannämnda rapporteringskraven. Det fastställs dock ytterligare särskilda rapporteringskrav för medlemsstaterna, t.ex. för gratis tilldelning av utsläppsrätter till energisektorn och den finansiering som tillhandahålls via moderniseringsfonden för att modernisera energisystemen i medlemsstater där inkomsterna är låga. Dessa rapporteringskrav ska garantera och förbättra insynen i genomförandet av de understödda investeringarna.

Slutligen kommer en efterhandsutvärdering att göras när de åtgärder som fastställs i förslaget införts helt i medlemsstaterna och har varit i drift under en tillräcklig tidsperiod.

Förklaringar

Det föreslagna direktivet anger specifika åtgärder för att ändra EU:s utsläppshandelssystem så som det ser ut i dag. Det finns flera rättsliga skyldigheter som härrör från det föreslagna direktivet. Ett effektivt införlivande av direktivet kräver därför att specifika och riktade ändringar görs i de relevanta nationella reglerna. För att kommissionen ska kunna övervaka att åtgärderna genomförs korrekt kan det i vissa fall inte vara tillräckligt att medlemsstaterna överlämnar texten till de ändrade nationella genomförandebestämmelserna. I förekommande fall kan förslaget därför innebära att det krävs förklarande dokument om införlivande av direktivet.

¹¹ EUT C 326, 26.10.2012, s. 391.

Närmare redovisning av de enskilda artiklarna

De viktigaste delarna av direktivet om EU:s utsläppshandel som ändras genom förslaget är följande:

Den linjära minskningsfaktorn (art. 9).

Den linjära minskningsfaktorn ändras till 2,2 % från och med 2021. Detta garanterar att den totala kvantiteten utsläppsrätter (tak) kommer att minska i ökad årstakt och leda till en minskning av de totala utsläppen från sektorer inom EU:s utsläppshandelssystem på 43 % till 2030.

Auktionsandel (art. 10).

I linje med Europeiska rådets vägledning från oktober 2014, där det fastställs att andelen utsläppsrätter som auktioneras ut inte bör minska, fastställs det i förslaget en lämplig andel i procent, med beaktande av de olika faktorer som avgör denna andel under 2013–2020. När det gäller fördelning kommer 10 % av EU:s utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna även fortsättningsvis att fördelas till förmån för vissa medlemsstater med låga inkomster, för solidaritet, tillväxt och sammankoppling, medan resten av utsläppsrätterna fördelas mellan samtliga medlemsstater.

Bestämmelser om gratis tilldelning och koldioxidläckage (artiklarna 10a och 10b).

Förslaget innebär att riktmärkena för fastställandet av gratis utsläppsrätter till industrin kommer att uppdateras för att återspegla de tekniska framsteg som görs i de berörda sektorerna. För detta ändamål kommer en standardsats att tillämpas, med möjligheten att tillämpa en ändrad sats om den faktiska tekniska utvecklingen inom en sektor kan visas avvika avsevärt från standardsatsen.

Sektorer som bedöms vara utsatta för risk för koldioxidläckage kommer att få en större tilldelning än andra som har större förmåga att föra vidare dessa kostnader till produktpriserna. Den aktualiserade metoden för att identifiera sektorer och delsektorer som faktiskt riskerar koldioxidläckage grundas på två kombinerade kriterier: utsläppsintensitet och handelsintensitet.

Dessutom kommer gratistilldelningen att anpassas bättre till faktiska produktionsnivåer i olika sektorer. Därför kommer gratistilldelningen regelbundet att uppdateras, medan innovationsincitament bibehålls till fullo och den administrativa bördan och kostnaderna för medlemsstaterna, företagen och kommissionen förblir rimliga.

Tilldelning för nya deltagare och betydande produktionsökningar kommer att tillhandahållas från en särskild reserv. Denna reserv för nya deltagare kommer att skapas med 250 miljoner euro av icke tilldelade utsläppsrätter från reserven för marknadsstabilitet och kompletteras med utsläppsrätter som förblir outnyttjade på grund av stängning av anläggningar eller väsentliga förändringar i produktionen under perioden från 2021 och framåt. Utsläppsrätter som inte tilldelas gratis från industrins andel fram till 2020 och inte placeras i reserven för marknadsstabilitet kommer också att läggas till denna reserv för nya deltagare.

Indirekta koldioxidkostnader (art. 10a.6).

Vad gäller indirekta koldioxidkostnader till följd av att koldioxidkostnaderna förs vidare till elpriset föreskrivs i förslaget att medlemsstaterna ska tillhandahålla kompensation i enlighet med reglerna om statligt stöd, och att intäkterna från auktioner bör användas för detta.

Anläggningar med låga utsläpp (små utsläppskällor) (art. 27 och 11.1).

Med tanke på de relativt högre administrativa kostnader som anläggningar med låga utsläpp får i utsläppshandelssystemet är det lämpligt att bibehålla möjligheten att undanta sådana anläggningar. I förslaget föreskrivs därför att anläggningar som undantagits i dag kan fortsätta att undantas under förutsättning att de gör likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna. Medlemsstaterna får också utesluta ytterligare anläggningar från och med 2021.

Innovationsstöd (art. 10a.8).

Befintligt innovationsstöd på EU-nivå kompletteras genom att 400 miljoner utsläppsrätter avsätts för sådana ändamål. Ytterligare 50 miljoner utsläppsrätter läggs till dessa från de rätter som inte utnyttjats under 2013–2020 och annars skulle placeras i reserven för marknadsstabilitet år 2020. Medan sådant innovationsstöd för närvarande är begränsat till avskiljning och lagring av koldioxid och förnybara energiprojekt utvidgar förslaget stödet till att även omfatta industrin, i syfte att främja koldioxidsnål innovation.

Moderniseringen av energisystem i medlemsstater med lägre inkomster (artiklarna 10c och 10d).

I syfte att främja moderniseringen av energisystemen i medlemsstater med lägre inkomster, och att till fullo utnyttja energisektorns möjligheter att bidra till kostnadseffektiva utsläppsminskningar omfattar förslaget två åtgärder: fortsatt gratis tilldelning till energisektorn och inrättandet av en moderniseringsfond.

Såsom ofta påpekats av berörda parter är det svårt att bedöma hur effektivt systemet för gratis tilldelning av utsläppsrätter till energisektorn fungerar i vissa medlemsstater på grund av bristen på insyn när det gäller tillämpliga regler och genomförandet av investeringar. Förslaget ökar insynen genom att medlemsstaterna åläggs att välja ut investeringar som överstiger ett visst tröskelbelopp genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande. Det innehåller också tydliga krav på offentliggörande för medlemsstaterna och ger kommissionen möjlighet att offentliggöra viktig information om utförda investeringar.

Moderniseringsfonden skapas med 2 % av den totala mängden utsläppsrätter. Dessa kommer att auktioneras ut i enlighet med de regler som föreskrivs i auktioneringsförordningen i EU:s utsläppshandelssystem, för att generera de medel som behövs för genomförande av projekten. Medlen kommer att fördelas mellan de behöriga medlemsstaterna enligt en på förhand fastställd fördelningsnyckel som anges i bilagan till förslaget. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt finansiering av småskaliga projekt.

Utsläppsrätternas giltighet (art. 13).

I syfte att minska de administrativa kostnaderna föreskrivs det i förslaget att utsläppsrätter som utfärdats för en handelsperiod förblir giltiga under senare perioder.

Övergång till systemet med delegerade akter och genomförandekter (anpassning till Lissabonfördraget).

Viktig genomförandelagstiftning har antagits, däribland en förordning om auktionering, en förordning om unionsregistret samt beslut om reglerna för gratis tilldelning och koldioxidläckage. I syfte att anpassa direktivet till bestämmelserna i Lissabonfördraget får kommissionen enligt förslaget befogenhet att anta delegerade akter och genomförandekter i enlighet med det relevanta förfarandet där sådana befogenheter tidigare har beviljats kommissionen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹²,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,
 med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁴,
 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
 av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG¹⁵ fastställdes ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen i syfte att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av dessa gaser.
- (2) Europeiska rådet gjorde i oktober 2014 ett åtagande att till 2030 minska de totala utsläppen av växthusgaser i EU med minst 40 % under 1990 års nivåer. Alla ekonomiska sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar och målet kommer att uppfyllas på det mest kostnadseffektiva sättet genom EU:s system för utsläppshandel (EU ETS) och medföra en minskning på 43 % jämfört med 2005 års nivåer till 2030. Detta bekräftades i unionens och dess medlemsstaters planerade, nationellt fastställda åtaganden om minskning av utsläppen, som lämnats till sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar den 6 mars 2015¹⁶.
- (3) Europeiska rådet bekräftade att ett välfungerande, reviderat utsläppshandelssystem med ett instrument för stabilisering av marknaden kommer att vara det huvudsakliga europeiska instrumentet för att uppnå detta mål, med en årlig minskningssats på 2,2 % från och med 2021, gratis tilldelning som inte löper ut utan fortsätter med befintliga åtgärder efter 2020 för att förebygga risken för koldioxidläckage till följd av

¹² EUT C [...], [...], s. [...].

¹³ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

¹⁶ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

klimatpolitiken, så länge inga jämförbara ansträngningar görs i andra större ekonomier, och utan att den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut minskas. Den auktionerade andelen bör i lagstiftningen uttryckas som ett procenttal, för att ge ökad planeringssäkerhet när det gäller investeringsbeslut, öka insynen och göra det övergripande systemet enklare och mer lättförståeligt.

- (4) Det är en central prioritering för unionen att inrätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda medborgarna säkra, hållbara, konkurrenskraftiga och överkomliga energipriser. För att nå detta mål krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder, med utsläppshandelssystemet som en hörnsten i EU:s klimatpolitik, och framsteg även i fråga om andra aspekter av energiunionen¹⁷. Om man genomför de mål som fastställdes i ramen för 2030 bidrar man till ett meningsfullt koldioxidpris och fortsatta kostnadseffektiva minskningar av växthusgasutsläppen.
- (5) I artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att unionens politik ska bygga på principen att förorenaren ska betala, och på denna grund föreskrivs det i direktiv 2003/87/EG en stegvis övergång mot full auktionering. Strävan att undvika koldioxidläckage rättfärdigar ett uppskjutande av den fullständiga övergången, och riktad gratis tilldelning av utsläppsrätter till industrin är motiverad för att hantera en verklig risk för ökning av utsläppen av växthusgaser i tredjeländer där industrin inte omfattas av jämförbara koldioxidbegränsningar så länge jämförbara klimatpolitiska åtgärder inte vidtas inom andra stora ekonomier.
- (6) Utauktionering av utsläppsrätter förblir den allmänna regeln, med gratis tilldelning som undantag. Följaktligen bör den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut, som var 57 % under perioden 2013–2020, inte minskas, vilket också bekräftades av Europeiska rådet. Kommissionens konsekvensbedömning¹⁸ innehåller uppgifter om den auktionerade andelen, och det specificeras att denna andel på 57 % består av utsläppsrätter som auktioneras ut på medlemsstaternas vägnar, inklusive utsläppsrätter som reserverats för nya deltagare, men som inte tilldelats, utsläppsrätter för modernisering av elproduktionen i vissa medlemsstater, och utsläppsrätter som ska auktioneras ut vid en senare tidpunkt på grund av att de satts åt sidan i den reserv för marknadsstabilitet som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/...¹⁹.
- (7) För att bevara miljöfördelarna av utsläppsminskningar i unionen medan andra länders åtgärder inte ger jämförbara incitament för industrin att minska utsläppen, bör gratis tilldelning fortsätta för anläggningar inom sektorer och delsektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem bekräftade att olika sektorer och delsektorer i varierande grad löper risk för koldioxidläckage, och att gratistilldelningen har förhindrat koldioxidläckage. Vissa sektorer och delsektorer kan anses löpa en högre risk för koldioxidläckage, medan andra har möjlighet att överföra en betydande del av kostnaderna för utsläppsrätter för att täcka sina utsläpp till produktpriset utan att förlora marknadsandelar, och endast bär den återstående delen av kostnaderna, så att de löper liten risk för koldioxidläckage. Kommissionen bör fastställa och särskilja de berörda sektorerna på grundval av deras handels- och utsläppsintensitet, för att bättre

¹⁷ COM(2015)80 om en ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik.

¹⁸ SEC(2015)XX.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/... av den ... om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L [...], [...], s. [...]).

kunna identifiera sektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Om, enligt dessa kriterier, en tröskel överskrids, som fastställs utifrån de olika sektorernas och delsektorernas möjlighet att föra vidare kostnader till produktpriserna, ska den berörda sektorn eller delsektorn anses löpa risk för koldioxidläckage. Övriga bör anses löpa liten eller ingen risk för koldioxidläckage. Genom att beakta möjligheterna för sektorer och delsektorer utanför elproduktion att föra vidare kostnader till produktpriserna bör man också kunna minska oförutsedda vinster.

- (8) För att återspegla den tekniska utvecklingen inom de berörda sektorerna och anpassa dem till den berörda tilldelningsperioden, bör det fastställas att värdet av de riktmärken för gratis tilldelningar till anläggningar som fastställts på grundval av uppgifter från åren 2007–2008 ska uppdateras i linje med den konstaterade genomsnittliga förbättringen. Av förutsägbarhetsskäl bör detta göras på grundval av en faktor som representerar bästa möjliga bedömning av framstegen i alla sektorer, som sedan bör beakta tillförlitliga, objektiva och verifierade data från anläggningar, så att sektorer vars förbättringstakt skiljer sig avsevärt från denna faktor får ett riktmärkesvärde som ligger närmare deras faktiska förbättringstakt. Om uppgifterna visar en skillnad jämfört med reduktionsfaktorn på mer än 0,5 % av 2007–2008 års värde per år under den relevanta perioden, uppåt eller nedåt, ska motsvarande riktmärkesvärde justeras med denna andel. För att ge lika villkor för produktion av aromater, vätgas och syntesgas i raffinaderier och i kemiska fabriker bör riktmärket för aromater, vätgas och syntesgas fortsätta att anpassas till raffinaderiernas riktmärken.
- (9) Medlemsstaterna bör, i enlighet med reglerna för statligt stöd, delvis kompensera vissa anläggningar inom sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna. Protokollet och tillhörande beslut som antas av partskonferensen i Paris måste lägga grunden för flexibel klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad till förmån för berättigade parter, särskilt de som har minst resurser. Klimatfinansiering från den offentliga sektorn kommer att spela en fortsatt viktig roll efter 2020. Därför bör auktionsintäkterna även användas för klimatfinansieringsåtgärder i utsatta tredjeländer, till exempel för att hjälpa dem att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna. Hur stort belopp som krävs för klimatfinansiering beror också på de planerade nationellt fastställda bidragens omfattning och kvalitet, efterföljande investeringsplaner och nationella processer för att planera anpassningsåtgärder. Medlemsstaterna bör också använda auktionsintäkter för att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av skiftet av arbetstillfällen i en koldioxidsnål ekonomi.
- (10) Den koldioxidprissignal som direktivet genererar och att man inte behöver avstå från några utsläppsrätter för koldioxidutsläpp som lagras permanent eller undviks, är det viktigaste incitamentet på lång sikt som direktivet kan ge för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS), ny teknik för förnybar energi och banbrytande innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp. För att komplettera de resurser som redan används för att påskynda demonstrationen av kommersiella anläggningar för avskiljning och lagring av koldioxid och innovativa tekniker för förnybar energi bör utsläppsrätter dessutom användas för att garantera fördelar för utbyggnaden av CCS-anläggningar, ny teknik för förnybar energi och industriell innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp i unionen för koldioxid som lagras eller undviks i tillräcklig omfattning, förutsatt att ett avtal om kunskapsutbyte har ingåtts. Detta stöd bör till största delen vara beroende av kontrollerade utsläppsminskningar, även om visst stöd kan ges om på förhand fastställda delmål har uppnåtts, med beaktande av

vilken teknik som används. Den maximala andelen av projektkostnaderna som får stöd kan variera beroende på kategorin av projekt.

- (11) En moderniseringsfond bör inrättas med 2 % av EU:s sammanlagda utsläppsrätter, och auktioneras ut i enlighet med reglerna och förfarandena enligt förordning 1031/2010 för auktioner som äger rum på den gemensamma auktionsplattformen. Medlemsstater som under 2013 hade en BNP per capita på 60 % under genomsnittet för unionen till den växelkurs som råder på marknaden bör vara berättigade till finansiering från moderniseringsfonden och bör fram till 2030 kunna avvika från principen om fullständig utauktionering för elproduktion genom att utnyttja alternativet med gratis tilldelning i syfte att på ett öppet sätt främja faktiska investeringar som medför en modernisering av deras energisektor, samtidigt som de förhindrar snedvridningar av den inre marknaden för energi. Förvaltningsreglerna för moderniseringsfonden bör skapa sammanhängande, övergripande och tydliga ramar för ett så effektivt genomförande som möjligt, med beaktande av behovet av lättillgänglighet för alla deltagare. Förvaltningsstrukturen bör vara förenlig med ändamålet att säkerställa en korrekt användning av medlen. Förvaltningsstrukturen bör bestå av en investeringsstyrelse och en förvaltningskommitté, och vederbörlig hänsyn bör tas till EIB:s sakkunskap i beslutsprocessen såvida inte stöd ges till små projekt genom lån från nationella utvecklingsbanker eller genom bidrag via ett nationellt program som delar moderniseringsfondens mål. Investeringar som finansieras genom fonden bör föreslås av medlemsstaterna. För att se till att investeringsbehoven i länder med låg nationalinkomst hanteras korrekt, kommer man vid fördelningen av medel till lika delar att ta hänsyn till kontrollerade utsläpp och BNP-kriterier. Det finansiella stödet från moderniseringsfonden kan tillhandahållas i olika former.
- (12) Europeiska rådet bekräftade att villkoren för möjligheten till gratis tilldelning för modernisering av energisektorn i vissa medlemsstater bör förbättras, inbegripet villkoren om öppenhet och insyn. Investeringar till ett värde av 10 miljoner euro eller mer bör väljas ut av den berörda medlemsstaten genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande på grundval av klara och tydliga regler för att säkerställa att gratis utsläppsrätter används till att främja faktiska investeringar som medför en modernisering av energisektorn i linje med energiunionens mål. Investeringar till ett värde av mindre än 10 miljoner euro bör också komma i fråga för finansiering genom gratis tilldelning. Den berörda medlemsstaten bör utse sådana investeringar utgående från klara och tydliga kriterier. Resultaten av urvalsförfarandet bör bli föremål för ett offentligt samråd. Allmänheten bör vederbörligen informeras i samband med urvalet och genomförandet av investeringsprojekt.
- (13) Finansiering inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem bör vara förenlig med unionens övriga finansieringsprogram, inbegripet de europeiska struktur- och investeringsfonderna, så att man säkerställer de offentliga utgifternas effektivitet.
- (14) De befintliga bestämmelserna om att små anläggningar kan undantas från utsläppshandelssystemet gör det möjligt med fortsatta undantag för anläggningar som undantagits, och medlemsstaterna bör ges möjlighet att uppdatera sina förteckningar över undantagna anläggningar, och de medlemsstater som för närvarande inte utnyttjar denna undantagsmöjlighet bör ges möjlighet att göra detta i början av varje handelsperiod.
- (15) Europeiska rådet enades vid sitt möte i oktober 2014 om att 10 % av EU:s utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna av solidaritetsskäl, och med tanke på tillväxt och sammankoppling, bör fördelas mellan vissa medlemsstater,

medan resten av utsläppsrätterna fördelas mellan alla medlemsstater i andelar som exakt överensstämmer med de andelar som gäller under 2013–2020, även för de medlemsstater som anslöt sig till EU under denna period. Medlemsstater med en BNP per capita som var lägre än 90 % av unionsgenomsnittet under 2013 bör komma i åtnjutande av denna solidaritet, och motsvarande bilaga till detta direktiv bör uppdateras i enlighet med detta. Undantaget från bidrag till denna fördelning under perioden 2013–2020 för vissa medlemsstater med en genomsnittsinkomst per capita mer än 20 % högre än genomsnittet i unionen bör upphöra att gälla.

- (16) Genom beslut (EU) 2015/... inrättas en reserv för marknadsstabilitet för EU:s utsläppshandelssystem så att utauktioneringen ska bli mer flexibel och systemet mer motståndskraftigt. Genom detta beslut fastställs också att utsläppsrätter som inte tilldelats nya deltagare fram till 2020, eller som inte tilldelats på grund av upphörande och delvis upphörande, ska placeras i reserven för marknadsstabilitet.
- (17) I syfte att anta icke-lagstiftningsakter med allmän räckvidd för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av lagstiftningsakten bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på artikel 3d.3, artikel 10.4, artikel 10a.1 och 10a.8, artikel 10b, artikel 10d, artikel 14.1, artikel 15, artikel 19.3, artikel 22, artikel 24, artikel 24a och artikel 25a i direktiv 2003/87/EG. I syfte att minska delegationerna till ett minimum upphävs de befintliga befogenheterna i fråga om hur den särskilda reserven ska fungera, tilldelning av internationella reduktionsenheter som får utbytas och inrättande av ytterligare standarder för vad som kan utbytas, och ytterligare regler om dubbelräkning i artiklarna 3f.9, 11a.9 och 11b.7 i direktiv 2003/87/EG. Rättsakter som antagits enligt dessa bestämmelser fortsätter att gälla. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. När det gäller delegationen i enlighet med artikel 10.4 i direktiv 2003/87/EG får de medlemsstater som inte använder den gemensamma plattformen för auktionering fortsätta att inte göra det.
- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av tredje stycket i artikel 10a.2 och artikel 16.12 i direktiv 2003/87/EU bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa nödvändiga genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁰. I syfte att minska genomförandeakterna till ett minimum bör de befintliga befogenheterna i artikel 11a.8 i direktiv 2003/87/EG avseende ytterligare specificering av kvantiteter av internationella reduktionsenheter för utbyte utgå. Rättsakter som antagits enligt denna bestämmelse fortsätter att gälla.
- (19) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter, EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

²¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

på detta direktiv anser lagstiftaren att det är berättigat att översända sådana dokument där så är lämpligt.

- (20) Detta direktiv syftar till att bidra till målet om en hög miljöskyddsnivå i enlighet med principen om hållbar utveckling på det ekonomiskt mest effektiva sättet, och att samtidigt ge anläggningar tillräcklig tid att anpassa sig och ge särskilt drabbade personer en mer gynnsam behandling på ett proportionellt sätt och så långt som är förenligt med målen för detta direktiv.
- (21) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (22) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/87/EG

Direktiv 2003/87/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 3d.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”
- (2) I artikel 3f ska punkt 9 utgå.
- (3) I artikel 9 ska andra och tredje stycket ersättas med följande:

”Från och med 2021 ska den linjära faktorn vara 2,2 %.”
- (4) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
 - a) Tre nya stycken ska läggas till i punkt 1:

”Från och med 2021 ska den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna vara 57 %.

2 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter mellan 2021 och 2030 ska auktioneras ut för att inrätta en fond för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i vissa medlemsstater i enlighet med artikel 10d i detta direktiv (nedan kallad *moderniseringsfonden*).

Den totala kvantitet återstående utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna ska fördelas i enlighet med punkt 2.”
 - b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) I led a ska ”88 %” ersättas med ”90 %”.
 - ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) 10 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritetsskäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som

dessas medlemsstater auktionerar ut enligt punkt a med de procentsatser som anges i bilaga IIa.”

iii) Led c ska utgå.

iv) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om nödvändigt ska de procentsatser som avses i led b anpassas proportionellt i syfte att säkerställa att fördelningen blir 10 %.”

c) I punkt 3 ska följande led läggas till som led j, k och l:

”j) Att finansiera ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande indirekta kostnader som faktiskt uppstår till följd av att kostnader för utsläpp av växthusgaser förs vidare till elpriserna, förutsatt att dessa åtgärder uppfyller villkoren i artikel 10a.6.

k) Att täcka klimatfinansieringsåtgärder i utsatta tredjeländer, inbegripet anpassning till klimatförändringarnas effekter.

l) Att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av skiftet av arbetstillfällen i en koldioxidsnål ekonomi, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.”

d) I punkt 4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

(5) Artikel 10a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23. Den delegerade akten ska också föreskriva ytterligare tilldelning från reserven för nya deltagare för betydande produktionsökningar genom att tillämpa samma tröskelvärden och tilldelningsjusteringar som tillämpas i fråga om delvis upphörande av verksamhet.”

b) Ett nytt tredje stycke med följande lydelse ska läggas till punkt 2:

”Riktmärkesvärdena för gratis tilldelning ska justeras så att man undviker oförutsedda vinster, och återspegla den tekniska utvecklingen under perioden 2007–2008 och varje senare period för vilken gratis tilldelning fastställts i enlighet med artikel 11.1. Denna justering ska minska de riktmärkesvärden som fastställs i den akt som antas enligt artikel 10a med 1 % av det värde som fastställdes på grundval av uppgifter från 2007–2008 för varje år mellan 2008 och mitten av den relevanta perioden för gratis tilldelning, såvida inte:

i) kommissionen på grundval av de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 11 ska fastställa huruvida värdena för varje riktmärke som beräknats utifrån principerna i artikel 10a skiljer sig från den årliga minskning som avses ovan med mer än 0,5 % av värdet för perioden 2007–2008, uppåt eller nedåt, per år. I så fall ska detta värde justeras med antingen 0,5 % eller 1,5 % för varje år mellan 2008 och mitten av den period för vilken gratis tilldelning ska ges.

ii) dessa riktmärkesvärden, genom undantag när det gäller riktmärkesvärdena för aromater, vätgas och syntesgas, ska justeras med samma procentsats som

raffinaderiernas riktmärken för att garantera lika konkurrensvillkor för producenter av dessa produkter.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt för detta ändamål i enlighet med artikel 22a.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”I syfte att respektera den auktioneringsandel som anges i artikel 10 ska, för varje år då summan av gratis utsläppsrätter inte når upp till den högsta nivån med beaktande av medlemsstatens auktioneringsandel, de utsläppsrätter som återstår för att nå upp till denna högsta nivå användas för att förhindra eller begränsa minskning av gratis tilldelning för att upprätthålla medlemsstatens auktioneringsandel under senare år. Om emellertid den högsta nivån nås ska gratistilldelningen justeras i enlighet med detta. Sådana justeringar ska göras på ett enhetligt sätt.”

d) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska införa ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande indirekta kostnader som faktiskt uppstår från kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna, varvid hänsyn ska tas till eventuella effekter på den inre marknaden. Sådana ekonomiska åtgärder för att kompensera för delar av dessa kostnader ska vara förenliga med reglerna för statligt stöd.”

e) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska första och andra meningen ersättas med följande:

”Utsläppsrätter från det högsta årliga antal som anges i artikel 10a.5 i detta direktiv och som inte tilldelas gratis fram till 2020 ska avsättas för nya deltagare och betydande produktionsökningar, tillsammans med 250 miljoner utsläppsrätter som placerats i reserven för marknadsstabilitet i enlighet med artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/... (*).

Från och med 2021 ska utsläppsrätter som inte har tilldelats anläggningar på grund av tillämpningen av punkterna 19 och 20 tillföras reserven.”

(*) [för in fullständig titel och EUT-hänvisning].”

ii) Femte stycket ska utgå.

f) I punkt 8 ska första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

”400 miljoner utsläppsrätter ska hållas tillgängliga för att, på unionens territorium, stödja innovation i teknik och processer med låga koldioxidutsläpp i de industrisektorer som anges i bilaga I, samt för att stimulera uppförandet och driften av kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring (CCS) av koldioxid och demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi.

Utsläppsrätterna ska göras tillgängliga för innovation i industritekniker och industriprocesser med låga koldioxidutsläpp och för stöd till demonstrationsprojekt för utveckling av en bred uppsättning innovativa tekniker för CCS och för förnybar energi som ännu inte är kommersiellt bärkraftiga på geografiskt spridda platser. För att främja innovativa projekt får stöd ges med upp till 60 % av de relevanta projektkostnaderna, varav upp till 40 % inte behöver vara beroende av den

verifierade mängd växthusgasutsläpp som kunna undvikas, förutsatt att de förutbestämde delmålen uppnås med hjälp av den teknik som används.

Dessutom ska 50 miljoner outnyttjade utsläppsrätter från reserven för marknadsstabilitet som upprättats genom beslut (EU) 2015/... före 2021 komplettera kvarvarande befintliga medel enligt denna punkt för projekt som avses ovan, och användas för projekt i alla medlemsstater, inbegripet småskaliga projekt. Projekten ska väljas ut på grundval av objektiva och transparenta kriterier.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

g) Punkterna 9 och 10 ska utgå.

h) I punkt 11 ska orden ”med målsättningen att 2027 ha avskaffat all gratis tilldelning” utgå.

i) Punkterna 12–18 ska utgå.

(6) Artiklarna 10b och 10c ska ersättas med följande:

”Artikel 10b

Åtgärder för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

1. Sektorer och delsektorer ska anses vara utsatta för risk för koldioxidläckage om produkten överstiger 0,2 när deras handelsintensitet med tredjeländer (definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och EES sammanlagda marknadsstorlek (årlig omsättning plus sammanlagd import från tredjeländer)) multipliceras med deras utsläppsintensitet, mätt i kilo koldioxid dividerat med deras bruttoföreläggsvärde (i euro). Dessa sektorer och delsektorer ska tilldelas gratis utsläppsrätter för perioden fram till 2030 motsvarande 100 % av den mängd som fastställs i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 10a.
2. Sektorer och delsektorer där produkten när deras handelsintensitet med tredjeländer multipliceras med deras utsläppsintensitet är över 0,18 får tas med i den grupp som avses i punkt 1, baserat på en kvalitativ bedömning med användning av följande kriterier:
 - a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller de berörda delsektorerna att minska sina utsläppsnivåer eller sin elkonsumention.
 - b) Nuvarande och förutsedda marknadsvillkor.
 - c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering.
3. Andra sektorer och delsektorer anses kunna föra vidare mer av kostnaderna för utsläppsrätter till produktpriset, och ska tilldelas gratis utsläppsrätter för perioden fram till 2030 motsvarande 30 % av den mängd som fastställs i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 10a.
4. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen i enlighet med artikel 23 anta en delegerad akt för de föregående punkterna för verksamheter med en 4-siffrig nivå (Nace-kod 4) i fråga om punkt 1, utgående från uppgifter för de tre senaste tillgängliga kalenderåren.

Artikel 10c

Möjlighet till gratis tilldelning för modernisering av energisektorn under en övergångsperiod

1. Genom undantag från artikel 10a.1–10a.5 får medlemsstater, som 2013 hade en BNP per capita uttryckt i euro till marknadspriser under 60 % av unionsgenomsnittet, under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion för moderniseringen av energisektorn.
2. De berörda medlemsstaterna ska anordna ett konkurrensutsatt anbudsförfarande för projekt med en total investering på mer än 10 miljoner euro för att välja de investeringar som ska finansieras med gratis tilldelning. Detta konkurrensutsatta anbudsförfarande ska
 - a) vara förenligt med principerna om öppenhet, icke-diskriminering, likabehandling och sund ekonomisk förvaltning,
 - b) garantera att endast sådana projekt som bidrar till diversifiering av energimixen och leveranskällorna, den nödvändiga omstruktureringen, miljöuppgradering och anpassning av infrastruktur, ren teknik och moderniseringen av energiproduktions-, energiöverförings- och energidistributionssektorerna är berättigade att lämna anbud,
 - c) fastställa tydliga, objektiva, transparenta och icke-diskriminerande urvalskriterier för rangordning av projekt, för att se till att sådana projekt väljs ut som
 - i) på grundval av en kostnads-nyttoanalys garanterar positiva nettovinster i form av minskade utsläpp, och leder till en förutbestämd avsevärd minskning av koldioxidutsläppen,
 - ii) är kompletterande, uppenbart svarar mot behov av ersättning eller modernisering och inte leder till en marknadsdriven ökning av efterfrågan på energi,
 - iii) ger bäst valuta för pengarna.

Senast den 30 juni 2019 ska varje medlemsstat som avser att utnyttja möjligheten till gratis tilldelning offentliggöra en detaljerad nationell ram som beskriver det konkurrensutsatta anbudsförfarandet och urvalskriterierna, för synpunkter från alla berörda parter.

Om investeringar till ett värde av mindre än 10 miljoner euro får stöd genom gratis tilldelning ska medlemsstaten välja ut projekt utifrån objektiva och öppna kriterier. Resultaten av urvalsförfarandet ska offentliggöras så att allmänheten får möjlighet att yttra sig. Mot denna bakgrund ska den berörda medlemsstaten senast den 30 juni 2019 utarbeta och till kommissionen överlämna en förteckning över investeringar.

3. Värdet på de planerade investeringarna ska minst motsvara marknadsvärdet för gratistilldelningen, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att begränsa direkt kopplade prisökningar. Marknadsvärdet ska vara genomsnittspriset på utsläppsrätter på den gemensamma auktionsplattformen under föregående kalenderår.
4. Gratis utsläppsrätter för en övergångsperiod ska dras av från den mängd utsläppsrätter som medlemsstaten annars skulle auktionera ut. Den totala gratistilldelningen ska vara högst 40 % av de utsläppsrätter som den berörda medlemsstaten erhåller under perioden 2021–2030 i enlighet med artikel 10.2 a, fördelade i lika stora årliga volymer under perioden 2021–2030.

5. För att utsläppsrätter ska tilldelas verksamhetsutövare krävs att det kan visas att en investering som valts ut enligt reglerna i ett konkurrensutsatt anbudsförfarande har genomförts.
 6. Medlemsstaterna ska kräva att de elproducenter och nätoperatörer som tilldelats gratis utsläppsrätter senast den 28 februari varje år rapporterar om genomförandet av sina utvalda investeringar. Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen, som ska offentliggöra rapporterna.
- (7) Följande artikel ska införas som artikel 10d:

”Artikel 10d

Moderniseringsfond

1. En fond för att stödja investeringar i moderniseringen av energisystem och förbättra energieffektiviteten i medlemsstater med en BNP per capita som understiger 60 % av genomsnittet i EU 2013 ska inrättas för perioden 2021–2030 och finansieras i enlighet med artikel 10.

De investeringar som får stöd ska vara förenliga med syftena med detta direktiv och Europeiska fonden för strategiska investeringar.

2. Fonden ska också finansiera småskaliga projekt för investeringar i moderniseringen av energisystem och energieffektivitet. För detta ändamål ska investeringsstyrelsen utarbeta riktlinjer och urvalskriterier för dessa projekt.

3. Medlen ska fördelas på utgående ifrån beaktande av verifierade utsläpp (till 50 %) och av BNP-kriterier (till 50 %), vilket ska leda till den fördelning som anges i bilaga IIB.

4. Fonden ska styras av en investeringsstyrelse och en förvaltningskommitté, som ska bestå av företrädare för de stödmottagande medlemsstaterna, kommissionen, EIB och tre företrädare som väljs av de övriga medlemsstaterna för en period på fem år. Investeringsstyrelsen ska ansvara för att fastställa en investeringspolitik på unionsnivå, lämpliga finansieringsinstrument och urvalskriterier för investeringar. Förvaltningskommittén ska ansvara för den dagliga ledningen av fonden.

Investeringsstyrelsen ska välja en företrädare för kommissionen som ordförande. Investeringsstyrelsen ska sträva efter att fatta beslut enhälligt. Om investeringsstyrelsen inte kan fatta beslut enhälligt inom en tidsfrist som ordföranden fastställt ska styrelsen fatta beslut med enkel majoritet.

Förvaltningskommittén ska bestå av företrädare som utses av investeringsstyrelsen. Förvaltningskommitténs beslut ska fattas med enkel majoritet.

Om EIB rekommenderar att inte finansiera en investering och redovisar skälen till denna rekommendation, ska ett beslut endast antas om en majoritet på två tredjedelar av samtliga ledamöter röstar för. Den medlemsstat där investeringen äger rum och EIB ska i sådana fall inte ha rätt att avge en röst. De båda föregående meningarna ska inte tillämpas på små projekt som finansieras genom lån som tillhandahålls av en nationell utvecklingsbank eller via bidrag för genomförandet av ett nationellt program med specifika mål i linje med målen för moderniseringsfonden, under förutsättning att inte mer än 10 % av medlemsstaternas andel som anges i bilaga IIB används under programmet.

5. De stödmottagande medlemsstaterna ska årligen rapportera till förvaltningskommittén om investeringar som finansieras genom fonden. Rapporten ska offentliggöras och ska innehålla följande:
 - (a) Information om de finansierade investeringarna per stödmottagande medlemsstat.
 - (b) En bedömning av vilket mervärde i fråga om energieffektivitet och modernisering av energisystemet som uppnåtts genom investeringen.
6. Varje år ska förvaltningskommittén rapportera till kommissionen om erfarenheter av utvärdering och urval av investeringar. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 se över den grund på vilken projekt väljs ut och vid behov lämna förslag till förvaltningskommittén.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23 för att genomföra denna artikel.”
- (8) I artikel 11.1 ska följande läggas till som andra stycke:

”En förteckning över de anläggningar som omfattas av detta direktiv under de fem år som inleds den 1 januari 2021 ska lämnas in senast den 30 september 2018, och förteckningar för de därpå följande fem åren ska lämnas in vart femte år därefter. Förteckningarna ska innehålla uppgifter om produktionsverksamhet, överföring av värme och gas, elproduktion och utsläpp i delanläggningar under de fem kalenderår som föregår inlämnandet. Gratis tilldelning ska endast ske till anläggningar där sådan information tillhandahålls.”
- (9) I artikel 11a ska punkterna 8 och 9 utgå.
- (10) I artikel 11b ska punkt 7 utgå.
- (11) Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Utsläppsrätternas giltighet

Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2013 ska vara giltiga för obestämd tid. Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2021 ska innehålla uppgifter som visar i vilken tioårsperiod efter den 1 januari 2021 de utfärdats, och vara giltiga för utsläpp från den berörda periodens första år och framåt.”

- (12) I artikel 14.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”
- (13) I artikel 15 ska femte stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”
- (14) I artikel 16 ska punkt 12 ersättas med följande:

”12. Vid behov ska detaljerade regler fastslås för de förfaranden som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22a.
- (15) I artikel 19.3 ska tredje meningen ersättas med följande:

”Den ska även innehålla bestämmelser för att genomföra regler om ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter inom ramen för avtal om att koppla samman system för

handel med utsläppsrätter. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

- (16) I artikel 22 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

- (17) Följande artikel ska införas som artikel 22a:

”Artikel 22a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 8 i beslut 93/389/EEG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.”

- (18) Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3d.3, artikel 10.4, artikel 10a.1 och 10a.8, artikel 10b, artikel 10d, artikel 14.1, artikel 15, artikel 19.3, artikel 22, artikel 24, artikel 24a och artikel 25a ska ges till kommissionen tills vidare från och med den (*).

(*) Datum för den grundläggande rättsaktens ikraftträdande.

3. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 2 kan får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt föregående punkter ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

- (19) Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, gemenskapssystemets miljönytta och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och växthusgaser inkluderas

I enlighet med delegerade akter som kommissionen ska ges befogenhet att anta i enlighet med artikel 23, om detta inkluderande avser verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I. ”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter för en sådan förordning för övervakning och rapportering av utsläpp och verksamhetsuppgifter i enlighet med artikel 23.”

(20) Artikel 24a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Dessa åtgärder ska vara förenliga med akter som antagits enligt artikel 11b.7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

b) Punkt 2 ska utgå.

(21) Artikel 25.2 ska utgå.

(22) Artikel 25a.1 ska ersättas med följande:

”Om ett tredjeland inför åtgärder för att minska påverkan på klimatet av flygningar som avgår från det aktuella tredjelandet och ankommer till gemenskapen, ska kommissionen, efter samråd med tredjelandet och medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 23.1, överväga tillgängliga alternativ för att möjliggöra optimal samverkan mellan gemenskapssystemet och tredjelandets åtgärder.

När så är nödvändigt får kommissionen anta ändringar som föreskriver att flygningar som ankommer från det berörda tredjelandet undantas från sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I, eller de andra ändringar av den luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I som krävs enligt ett avtal i enlighet med fjärde stycket. Kommissionen ska ges befogenhet att anta sådana ändringar enligt artikel 23.”

(23) Bilaga IIa ska ändras i enlighet med bilaga I till det här direktivet.

(24) Bilaga IIb ska ändras i enlighet med bilaga II till det här direktivet.

(25) Bilaga IV ska ändras i enlighet med bilaga III till det här direktivet.

Artikel 2 *Införlivande*

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2018 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3
Övergångsbestämmelse

När medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 2.1 första stycket i detta direktiv ska de sörja för att deras nationella lagstiftning som införlivar artikel 10, artikel 10a.5–10a.7, artikel 10a.8 första och andra styckena, artikel 10a.12–10a.18, artikel 10c och artikel 11a.8 och 11a.9 samt bilaga IIa och bilaga IIb i direktiv 2003/87/EG senast ändrat genom beslut (EU) 2015/... fortsätter att gälla till och med den 31 december 2020.

Artikel 4
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²²

Politikområde: Klimatpolitik

Verksamhet inom den verksamhetsbaserade budgeteringen: Klimatpolitik i unionen och internationellt (ABB-kod 34 02)

Politikområde: Energi (ABB-kod 32 02)

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²³

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

✓ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Detta förslag är en första rättsakt om genomförande av det klimat- och energipaket för 2030 som antogs av Europeiska rådet i oktober 2014, för att uppnå EU:s mål för 2030 att minska de inhemska utsläppen av växthusgaser med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer på ett kostnadseffektivt sätt och bidra till att begränsa den globala uppvärmningen.

Detta förslag ingår i kommissionens tio politiska prioriteringar, och är ett viktigt inslag i den strategiska ramen för energiunionen.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr 1:

Se över direktivet om EU:s utsläppshandelssystem så att utsläppen inom systemet minskas med 43 % under 2005 års nivåer till 2030.

Specifikt mål nr 2:

Främja koldioxidsnål innovation och fastställa lämpliga bestämmelser för att ta itu med den potentiella risken för koldioxidläckage inom industrisektorer i avsaknad av jämförbara klimatpolitiska åtgärder i andra större ekonomier.

Specifikt mål nr 3:

²²

ABM: verksamhetsbaserad förvaltning, ABB: verksamhetsbaserad budgetering.

²³

I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

Genomföra ytterligare aspekter av 2030 års klimat- och energipolitiska ram som är relaterade till utsläppshandelssystemet.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Klimatpolitik/Klimatpolitik i unionen och internationellt

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Direktivet om EU:s utsläppshandelssystem är del av befintlig lagstiftning och fortsätter att vara i kraft efter 2020. Detta initiativ

- ändrar de årliga utsläppsminskningarna så att den sammanlagda kvantitet utsläppsrätter för unionen som utfärdas varje år från och med år 2021 minskar med en högre linjär faktor på 2,2 %,
- garanterar att gratis tilldelning till industrin kommer att fortsätta efter 2020 för att hantera den potentiella risken för koldioxidläckage, så länge jämförbar klimatpolitik inte vidtas av andra stora ekonomier,
- behåller innovationsfonden som en intensifierad åtgärd för att snabbt införa ny teknik för låga koldioxidutsläpp på marknaden så att EU kan uppnå sina långsiktiga mål för minskade koldioxidutsläpp,
- inrättar moderniseringsfonden och möjligheten till gratis tilldelning för energisektorn i syfte att bidra till moderniseringen av energisystem i medlemsstater med lägre inkomster.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Indikator nr 1: minskningsnivå för växthusgasutsläppen i EU.

Indikator nr 2: Utsläppsnivåer för de sektorer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och kommissionen ska utveckla tillhörande genomförandeåtgärder för perioden efter 2020.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Direktivet om EU:s utsläppshandelssystem är del av befintlig lagstiftning och fortsätter att vara i kraft efter 2020. Klimatförändringarna är ett gränsöverskridande problem. Eftersom målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna när de agerar individuellt krävs samordning av klimatåtgärder på europeisk nivå och, om möjligt, på global nivå, och åtgärder på

EU-nivå är därför motiverade av subsidiaritetskäl. Dessutom har många delar av denna strategi stor betydelse för den inre marknaden och många av de nödvändiga investeringarna har en viktig europeisk dimension. Därför kan målen bättre uppnås genom en handlingsram på EU-nivå.

1.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Kommissionen har förvärvat värdefulla erfarenheter under de tio år då EU:s system för utsläppshandel har varit i drift. Erfarenheten visar att det fortfarande finns utrymme för att förbättra effektiviteten genom ökad forskning, utveckling och innovation. Förstärkta investeringsinsatser bör bidra till att modernisera energisystemen (moderniseringsfonden) i medlemsstater med lägre inkomster.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Synergieffekter kommer att uppstå genom användning av kommissionens befintliga sakkunskap när det gäller förvaltning av finansiella resurser och den erfarenhet som förvärvats inom ramen för befintliga EU–EIB-finansieringsinstrument.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**
 - ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
 - ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
- ✓ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**
 - Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
 - beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²⁴

- ☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
 - ✓ genom dess avdelningar, inklusive personal vid unionens delegationer
 - ☐ via genomförandeorgan
- ☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ✓ **Indirekt förvaltning** genom delegering till:
 - ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
 - ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - ✓ EIB och Europeiska investeringsfonden
 - ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
 - ☐ offentligrättsliga organ
 - ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten
 - *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Förvaltningen av EU:s utsläppsrätter sker genom lagstiftning för vilken kommissionen ansvarar.

Moderniseringsfonden kommer att förvaltas av en investeringsstyrelse och en förvaltningskommitté, som ska vara sammansatt av representanter för medlemsstaterna, kommissionen och EIB. Förvaltningskommittén ska ledas av kommissionen.

²⁴ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Moderniseringsfond: I enlighet med artikel 10d i direktiv 2003/87/EG som införts genom förslaget ska de stödmottagande medlemsstaterna årligen rapportera till förvaltningskommittén om investeringar som finansieras av fonderna. Förvaltningskommittén ska inom sex månader efter slutförandet av urvalsprocessen rapportera till kommissionen om erfarenheter av utvärdering och urval av investeringar.

När det gäller artikel 10c har medlemsstaterna rätt att använda möjligheten till gratis tilldelning i syfte att främja investeringar för att modernisera energisektorn, och ska rapportera om dessa investeringar till kommissionen.

I enlighet med artikel 21 i direktiv 2003/87/EG i dess nuvarande lydelse ska medlemsstaterna varje år till kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av direktivet. Kommissionen skall inom tre månader från mottagandet av rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om genomförandet av direktivet.

Slutligen ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om den europeiska koldioxidmarknadens funktion i enlighet med artikel 10.5.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats:

EU:s utsläppshandelssystem är det viktigaste politiska styrmedlet för att uppnå EU:s utsläppsminskningar från ungefär halva ekonomin. Sedan 2013 har kommissionen i uppgift att tillhandahålla ett unionsregister, en elektronisk databas som ger en korrekt redovisning av alla transaktioner med utsläppsrätter, en gemensam plattform för auktionering av medlemsstaternas utsläppsrätter och relevant stödinфраstruktur för dessa. Unionsregistret som omfattar utsläppsrätterna enligt utsläppshandelssystemet hotas av bedrägliga it-attacker som kan leda till stöld eller förskingring av utsläppsrätter, med betydande ekonomiska förluster (upp till flera miljarder euro) som följd, rättsliga tvister och betydande inverkan på kommissionens anseende och trovärdighet. Risken är övergripande och omfattar, förutom GD CLIMA, även generaldirektoraten DIGIT, HR-DS, BUDG och LS. Förebyggande åtgärder har införts. Den finansiella risken skulle öka i takt med att värdet på koldioxidmarknaden ökar. Gratis tilldelning av utsläppsrätter till ett mycket högt totalt värde kräver även strikta riktlinjer om hur dessa rättigheter kan fördelas, och säkerställande av efterlevnaden av gällande regler. Detta inbegriper förvaltnings- och kontrollsystem på medlemsstatsnivå och på kommissionsnivå.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

En styrkommitté på hög nivå med ansvarigt generaldirektorat och associerade generaldirektorat existerar sedan 2011. En fullständig riskbedömning har genomförts under 2014 och har identifierat nya it-säkerhetsåtgärder som vidtagits från och med 2015. Till följd av rekommendationerna från tjänsten för internrevision i dess revisionsrapport om utsläppshandelssystemets register (it-säkerhet) har åtgärder för

att ytterligare förbättra registersystemets säkerhet samt för förvaltning, kvalitetssäkring och provning genomförts. Ytterligare förebyggande åtgärder håller på att genomföras sedan 2014. Detta är en fortlöpande process.

2.2.3. *Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel*

Risken för fel är inte tillämplig.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Som svar på de särskilda riskerna för bedrägeri inom EU:s utsläppshandelssystem förstärkte GD CLIMA kommissionens riktlinjer om yrkesetik och integritet genom en särskild uppförandekod i samband med insiderbrott, bedrägerier och spridning av känsliga uppgifter, men också genom särskild utbildning och medvetandehöjande initiativ. Dessutom utarbetades en strategi för klassificering av känslig information inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem, med tillhörande hanteringsanvisningar, med 3 nivåer för känslighet. De tillhörande tre märkningsstegen godkändes av GD HR-DS (säkerhetsmeddelande 1 version 10). GD HR-DS anser att denna märkning bör tjäna som exempel för andra generaldirektorat. Lämpliga kurser för nyanställda anordnas regelbundet. GD CLIMA planerar att utvidga denna policy till användare i medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ²⁵ .	från Efta-länder ²⁶	från kandidatländer ²⁷	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
2	34 01 04 01	Icke-diff.	Nej	Nej	Nej	Nej
2	34 02 01	Diff.	Nej	Nej	Nej	Nej

- Nya budgetrubriker som föreslås: Ej tillämpligt.

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./ Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁵ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

²⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

GD: CLIMA			2018 ²⁸	2019	2020	2021 och följande år	TOTALT
Budgetrubrik 34 02 01	Åtaganden	(1)	0,750	Ej tillämpli gt	Ej tillämpli gt	Ej tillämpligt	0,750
	Betalningar	(2)	0,250	0,500	Ej tillämpli gt	Ej tillämpligt	0,750
Budgetrubrik 34 01 04 01	Åtaganden	(1a)	0,27	0,27	0,27	0,27	2,7
	Betalningar	(2a)	0,27	0,27	0,27	0,27	2,7
Anslag TOTALT för GD CLIMA	Åtaganden	=1+1 a + 3	0,27	0,27	0,27	0,27	2,7
	Betalningar	= 2+2a +3	0,27	0,27	0,27	0,27	2,7
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)					
	Betalningar	(5)					
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)					
Anslag TOTALT för RUBRIK 2 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	1,020	0,27	0,27	0,27	3,450
	Betalningar	=5+ 6	0,520	0,770	0,27	0,27	3,450

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

²⁸

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2018 ²⁹	2019	2020	2021 och följande år	TOTALT
• Personal		0,4	0,4	0,4	0,792	6,744
• Övriga administrativa utgifter		0,539	0,539	0,539	0,404	4,445
TOTALT GD CLIMA	Anslag					

Anslag TOTALT för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,939	0,939	0,939	1,196	11,189
--	--	-------	-------	-------	-------	--------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2018 ³⁰	2019	2020	2021	TOTALT
Anslag TOTALT för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	1,959	1,209	1,209	1,466	14,639
	Betalningar	1,959	1,209	1,209	1,466	14,639

²⁹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁰ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag³¹ tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteck- ning ↓			2018		2019		2020		2021 och följande år		TOTALT	
	Typ ³²	Genomsnittliga kostnader	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ³³												
– Resultat	Antal studier	0,250	1	0,250	-	-	-	-	-	-	-	-
Delsumma för specifikt mål nr 1			1	0,250	-	-			-	-	-	-
SPECIFIKT MÅL nr 2...												
– Resultat	Antal studier	0,250	1	0,250	-	-	-	-	-	-	-	-
Delsumma för specifikt mål nr 2			1	0,250	-	-	-	-	-	-	-	-
SPECIFIKT MÅL nr 3...												
– Resultat	Antal studier	0,250	1	0,250	-	-	-	-	-	-	-	-
Delsumma för specifikt mål nr 3			1	0,250	-	-			-	-	-	-

³¹ Artikel 22 i förordning (EG) nr 1293/2013 (Life 2014-2020), EUT L 347/185, 20.12.2013.

³² Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

³³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

TOTALA KOSTNADER	3	0,750	-	-	-	-	-	-	-
------------------	---	-------	---	---	---	---	---	---	---

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2018 ³⁴	2019	2020	2021 och följande år	TOTALT
--	--------------------	------	------	----------------------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen					
Personal	0,4	0,4	0,4	0,792	6,744
Övriga administrativa utgifter	0,539	0,539	0,539	0,404	5,195
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,939	0,939	0,939	1,196	11,939

Utanför RUBRIK 5³⁵ i den fleråriga budgetramen					
Personal	-	-	-	-	-
Övriga utgifter av administrativ art	0,270	0,270	0,270	0,270	2,7
Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,270	0,270	0,270	0,270	2,7

TOTALT	1,209	1,209	1,209	1,466	14,639
---------------	-------	-------	-------	-------	---------------

Personalbehoven och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

³⁴

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁵

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2018 ³⁶	2019	2020	2021 och följande år
34 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	3	3	3	6
XX 01 01 02 (vid delegationer)				
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)				
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)				
34 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)				
34 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)				
34 01 04 01 ³⁷	– vid huvudkontoret			
	– vid delegationer			
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)				
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
TOTALT	3	3	3	6

XX motsvarar det politikområde eller den avdelnings i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Datinsamling, beräkning av tilldelningar till industrin och förberedelse av relevanta kommissionsbeslut, övervakning och utvärdering av nationella planer som medlemsstaterna tillhandahållit, publicering av rapporter, förvaltning av moderniseringsfonden.
Extern personal	

³⁶

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁷

Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ✓ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Eftersom möjligheterna till interna omfördelningar inom GD CLIMA har uttömts krävs omfördelningar inom rubrikerna 2 och 5 i den fleråriga budgetramen, inom gränsen för takvärdena, eftersom ytterligare uppgifter måste utföras för att tillgodose de behov som uppstår genom nya bestämmelser i detta initiativ: extra budgetmedel bör avsättas under rubrikerna 2 och 5 från och med 2018 för att täcka de utgifter för personal, möten och tjänsteresor som krävs för att genomföra två datainsamlingar per handelsperiod (i stället för en, som i dag) och för förvaltning av innovationsfonden och moderniseringsfonden. Se närmare uppgifter i tabellerna under 3.2.3. Vi kan inte föregripa budgetmyndighetens beslut om nästa fleråriga budgetram, men eftersom initiativet sträcker sig bortom 2027 anser vi att samma belopp bör avsättas i den kommande fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ~~Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:~~

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ✓ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel.
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ³⁸ .						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

³⁸

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds kostnader.